R 2448

Hertz Michał.

Jasieńko. Pieśń na głos i fortepian.
Autograf

2448

Zasieńko.

Wiersz W. Hr. Tarnowskiego.

Śpiew z towarzyszeniem fortepianu

Muzyka

Michała Hertza.

Jasieńko.

wiersz K. W. Tarnowskiego. Muzyka M. Katza

Nie za pozko.

Co północ cho-dzi ta gdzie jego mo-giłka, szaa
Z wieczby co płaczą rzalają i skacze, skie-
I powstał z mo-giły kochanica przy-mi-ły, od
I powstał mło-dzieniec sko-jony wroz wieńcu, od-
I powstał Ja-sieńko w tachmanach zi-renka, na
Tam będziem się tulić i pieścić i czulić, tak
Sienko wsta-wało a dziewczę się śmiało, oj

rit a Tempo rit

la-ta pta-kata cza-la — — ta war-kocze, warkocze tar-
le-ty rzkie-lety ko — tu — — je, rzkie-lety rzkie-lety prze-
py-cha go rzka od — py — — cha, to nie ma Ja-sieńko, to
py-cha go, rzka, od — py — — chce, to nie mu Ja-sieńko, to
niech cu wspiera, mi ser — ce wy rozpiera, mi serce wy-
będziem szczę — śliwie szczę — śli — wsi jak żywi szczę — śliwie jak
sienne na grobie, na wie — — ki jak zpatona wieki jak

rit a Tempo rit

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr 2448-R
inw. 2463

w Lit. Juliana Müllera.

a Tempo

gdzie — ta, Jasieńku mój miły, wieźmie do mogiły, ja
skrzy — ja, mój.
nie — mój.
nie — za
dzie — że
pchy — co. Ja-sieńko zli-renka, wmo-gi-łę wziął z sobie, Ja

a Tempo

sieńku mój miły, wieźmie do mo-giły. Ja-sień-ku, mój
sieńko zli-renka, wmo-gi-łę wziął z sobie, wmo-gi-łę, wmo.

mi — ły, Ja-sieńko — — ku!
gi — łę wziął so — — bie!

Jasieńko
wiersz Kr. W. Tarnowskiego.

Muzyka M. Kątska

Nie za pozęko.

Co północ chodzita gdzie jego mogiła, zaraz
A wszeby co płaczą szrobieją i skaczą, szkiełka
I powstał z mogiły krwawica przemiły, od
I powstał mogiliewicko jomy wroz wiencu, od
I powstał Jasieńko w tuchmanach zielonka, na
Jam bździemu stulić i pieścić i czulić, tak
I Jasieńko wstawało a bździewcze się śmiało, oj

rit. a Tempo p rit.

Jasieńko zielonka warkocze, warkocze tarlety szkiełety ko lu jaj, szkiełety szkiełety wi
chaj go szka od py cha, to niemaj Jasieńko, to
chaj go szka od py cha, to nie moja Jasieńko, to
wieczku ni wiprzed mną ser a my Dziewcza, wąs dzierze wą
bździemu wsze Słimi jszcze dli wsi jak żywi jszcze Słimi jak
senne na grobie, na wie ki już spalona nicki już

rit. a Tempo rit.

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr 2448-R
inw. 2463

w Lit. Juliana Müllera.

a Tempo p f

Za chru — ta, Jasień ku mój mity, Wśzmiędo mogiły ja
nie — ja, mój
nie — mój
Jasie — ku
ńko — to. Ja-sieńko zie-lenka, wmo-gi-łę wiąt sobie, ja

a Tempo p

sień-ku mój mity, wśzmiędo mo-gi-ły. Ja-sień-ku, mój
sieńko zie-lenka, wmo-gi-łę wiąt sobie, wmo-gi-łę, wmo.

mi — ty, Ja-sieńko — — ku!
gi — łę wiąt so — — bie!

w Lit. Juliana Müllera.